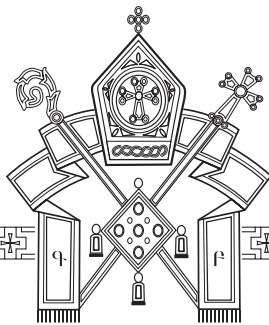

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ
ԿՈՆԳՐԱԿՆԵՐ

ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՆ
ԳՐԵՐ

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Ք
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ԽՈՍՔԸ ԳԵԻՈՐԳՅԱՆ ՀՈԳԵԻՈՐ ՃԵՍԱՐԱՆԻ 2021–2022
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՏԱՐՎԱ ՓԱԿՄԱՆ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹՅԱՆ ԱՌԻԹՈՎ

Հոգեշնորհ տեսուչ Հայր Սուրբ,
Գերաշնորհ, հոգեշնորհ եւ արժանապատիվ հայրեր,
Սիրելի դասախոսներ եւ սաներ,
Գոհությոն ենք մատուցում Երկնավորին, որ Իր առատ ողորմու-
թյամբ համախմբվել ենք ճեմարանի հարկի ներքո տարեվերջյան հանդի-
սույթյան առիթով:

Հայաստանյայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու հոգեւոր-կրթական
բարձրագույն հաստատությունները սնուցող անոթներն են Հայոց Եկեղե-
ցու հոգեփրկչական առաքելության, դարբնոցները մեր Սուրբ Եկեղեցու
լուսավոր ապագայի, երաշխավոր կաճառները նրա սրբազան ժառան-
գության: Գեւորգյան հոգեւոր ճեմարանը՝ իբրեւ մայր կրթարան, շուրջ
մեկ ու կես դար սրբազան առաքելություն է իրականացնում ազգային-
եկեղեցական մեր կյանքում: Այս հաստատությանն է վստահված հավա-
տավոր, նվիրյալ, ծառայասեր հայ հոգեւորականի կերտումը, ազգանվեր
հոգեւոր առաջնորդների դաստիարակությունը:

Աշխարհասփյուռ մեր ժողովրդի, հայրենիքի եւ Եկեղեցու առջեւ ծա-
ռացած նորօրյա մարտահրավերները պահանջում են նոր մոտեցումներ:
Հետեւապես, նկատի ունենալով առկա հրամայականները, մեր Սուրբ
Եկեղեցու հոգեւոր սպասավորները անհրաժեշտ է, որ գործեն համարժեք
եւ կիրառեն ժամանակի ընծայած բոլոր միջոցները՝ բազմարդյուն դարձ-
նելու Եկեղեցու տերունապատվեր առաքելությունը:

Հայրենիքի շուրջ վերջին տարիների զարգացումները, ի մասնավորի՝ 44-օրյա պատերազմը, քաղաքական վայրիվերումները եւ այդ ամենի հետեւանքով մեր ժողովրդի մեջ տիրող հոգեբարոյական ծանր վիճակն ու անտարբերութիւնը փաստում են, որ հիմնական խնդիրները արժեքային դաշտում են եւ կրթութեան ոլորտում, եւ այսօր առավել քան երբեւէ կարելոր են ազգային-քրիստոնեական մեր արժեհամակարգի ամրապնդումը եւ ազգային, հայեցի կրթութեան առավել զորացումը: Այս ամենը ուղեգծում է նաեւ, թե հոգեփրկչական առաքելութեան ծիրից ներս ինչպիսին պետք է լինի Հայոց Եկեղեցու հովվական ծառայութիւնը առաջիկա տարիներին: Այս համատեքստում կարելոր է մեր հոգեւոր-կրթական հաստատութիւնների դերակատարութիւնը՝ իրավիճակի պահանջներին համարժեք հոգեւորականների պատրաստութեան գործում: Հատկապէս առանձնահատուկ ուշադրութիւն պետք է դարձվի հովվական, հոգեխնամ եւ քարոզչական առաքելութեան հմտութիւնների զարգացմանը, նախաձեռնողական ոգուն, կազմակերպչական ունակութիւններին, որպէսզի հոգեւորականաց հոգեշահ ծառայութեամբ զորանան մեր ժողովրդի արժեքային ընկալումները, ազգային գիտակցութիւնը եւ պատասխանատվութիւնն ու լավատեսութիւնը վաղվա օրվա նկատմամբ: Մերօրյա հոգեւոր հովիւները չպետք է սոսկ ծիսակատար եկեղեցականներ լինեն: Նրանց առաքելութեան ասպարեզն իրականում պետք է եկեղեցիների պատերից դուրս լինի: Եկեղեցականն այսօր պետք է լինի Աստծու պատվիրանների օրինակելի իրագործողը, սփոփողը որդեկորույս ընտանիքի, օգնականը կեղծ արժեքներից շփոթահար երիտասարդի, աջակիցը կարիքի մեջ գտնվողի, քաջալերողը վհատված զինվորի եւ հոգեւոր խորհրդատուն, հարկ եղած դեպքում՝ նաեւ հանդիմանողը հասարակական-քաղաքական կյանքում անարդարութեան դրսեւորումների, որպէսզի նորոգվի ու բարելավվի կյանքը: Այս գիտակցութեամբ մեր Սուրբ Եկեղեցու հոգեւոր սպասավորները, օրինակ ունենալով մեր Փրկչին, պիտի աննվազ նախանձախնդրութեամբ շարունակաբար արդունավորեն Քրիստոսավանդ առաքելութիւնը՝ ունկնդիր տերունապատվեր հորդորին. «Իմ լուծը ձեր վրա վերցրե՛ք եւ սովորեցե՛ք Ինձնից... եւ ձեզ համար հանգիստ պիտի գտնեք, որովհետեւ Իմ լուծը քաղցր է եւ Իմ բեռը՝ թեթեւ» (Մատթ. ԺԱ. 29–30):

Հանդիսութեան սիրելի մասնակիցներ, ճեմարանի տեսչութեան եւ դասախոսական կազմի ուսերին դժվարին առաքելութեան մեծ պար-

տականություն է դրված, որի հանձնառու արդյունավորմամբ է պայմանավորված վաղվա թեմակալ առաջնորդի, ամենահեռավոր հովվությունում, Հայոց բանակում եւ այլուր ծառայող եկեղեցականի բարեհաջող սպասավորությունը: Ազգի ակնկալիքները Հայոց Եկեղեցուց եւ հայ հոգեւորականից մեծ են, սակայն այդ ճանապարհին անելիք ունեն բոլորը՝ տեսչությունն ու մանկավարժները, առաջնորդներն ու հովիվները: Սիրելի դասախոսներ, հոգեւորականաց նոր սերունդ պատրաստելու ճանապարհին ձեր ջանադիր աշխատանքով գիտելիքներ եւ իմացություն մատուցելու հետ մեկտեղ պիտի շարունակեք կոփել ու ձեւավորել սաներին հոգեւոր նկարագրով ու ազգային գիտակցությամբ, ոգեշնչել եկեղեցական մեր մեծ գործիչների օրինակով՝ զորացնելով նրանց հոգիներում հավատն առ Աստված, նվիրումը մեր Սուրբ Եկեղեցուն եւ սերը առ ազգն ու հայրենին: Այս առաքելության մեջ նվազ չէ նաեւ յուրաքանչյուր թեմակալ առաջնորդի, Հայրապետական պատվիրակի եւ հովիվի պարտավորությունը ներդրում բերելու ապագա եկեղեցականների պատրաստության գործում, դեպի հոգեւոր հաստատություններ առաջնորդելու կոչման գիտակցությամբ նոր երիտասարդների, նոր հոգեւոր սպասավորների, մեր սրբազան արժեքների եւ ժառանգության նոր պահպանների:

Ամավերջյան փակման հանդիսության առիթով Հայրապետական Մեր օրհնությունն ու գնահատանքն ենք բերում տեսչական անձնակազմին եւ նրանց զորավիգ սպասավորներին, աշխարհական եւ եկեղեցական դասախոսներին՝ մաղթելով, որ Տիրոջ օրհնությամբ առավել արդյունավորվի նրանց պատասխանատու ծառայությունը:

Մեր բարեմաղթանքն ու օրհնությունն ենք բերում Մեր սիրելի սաներին՝ աղոթքով, որ Բարին Աստված ուսումնառության ընթացքում առավել լուսավորի նրանց միտքն ու հոգին եւ հաստատուն պահի հոգեւոր կոչման եւ նախանձախնդիր՝ ծառայանվիրումի մեջ: Մեծ է Մեր սպասումը ձեզանից, սիրելի ճեմարանականներ: Գործունեության ընդարձակ անդաստան կա, ուր կարիքն ունենք բազում նվիրյալ ու նախանձախնդիր նոր մշակների: Առաքյալի հորդորն ենք ուղղում ձեզ. «Հոգով եռացեք. Տիրոջը ծառայեցեք. հույսով ուրախացե՛ք» (Հռ. ԺԲ. 11–12): «Թող այնպես փայլի ձեր լույսը մարդկանց առաջ, որպեսզի տեսնեն ձեր բարի գործերն ու փառավորեն ձեր Հորը, որ երկնքում է» (Մատթ. Ե. 16):

Աղոթում ենք մեր Սուրբ Եկեղեցու պաշտառության ու անսասանության, մեր հայրենիքի՝ Հայաստանի եւ Արցախի խաղաղության ու անվտանգության եւ աշխարհասփյուռ մեր հավատավոր զավակների բարօր կյանքի ու լուսավոր ապագայի համար: Թող Տիրոջ օրհնությամբ մեր հոգեւոր կրթական հաստատությունների հունձքը միշտ բարեբեր եւ առատ լինի մեր ժողովրդի հոգեւոր-ազգային կյանքի պաշտառության համար:

Շնորհք, սէր եւ խաղաղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի եղիցին ընդ ձեզ, ընդ ամենեւեան. ամէն:

